

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 372/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ситна крађа из члана 210. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Животе Стојановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу 2К 136/16 од 14.03.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 642/19 од 30.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Животе Стојановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу 2К 136/16 од 14.03.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 642/19 од 30.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу 2К 136/16 од 14.03.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 09.02.2016. до 05.05.2016. године.

Окривљени је обавезан и на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 642/19 од 30.10.2019. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и преиначена пресуда Основног суда у Књажевцу 2К 136/16 од 14.03.2019. године, тако што је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела ситна крађа из члана 210. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.02.2016. до 05.05.2016. године, док су жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, Одељење у Књажевцу и у осталом делу жалба браниоца окривљеног АА, одбијене као неосноване.

Истом пресудом, одлучено је да трошкови кривичног поступка настали код Апелационог суда у Нишу као суда правног лека падају на терет окривљеног АА о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Живота Стојановић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Живота Стојановић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, имајући у виду да кривично дело ситна крађа за које је окривљени осуђен је извршена на штету приватне имовине и за које се дело гоњење предузима по приватној тужби, што значи да је овлашћени тужилац за ово дело приватни тужилац а не јавни тужилац који је у овом предмету поступао.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Живота Стојановић, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 7, став 1. образложења дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић